

ԲԱՆԱԿԱՐԱԿԱՆ

ԱՄՓԱՆ ԿՈՄՔԵՐՆԱԽԱՐԱ ԵՒ ՆԱԲԱ

•ՏԵՍԱԳՐԻՑՈՒՄ. ՄԱԿԱՐԱՅԻ

ԵՐԵՒԱՆ ՊԼԱՆԵՏԱ

ပုဂ္ဂန်များ

Կեզուները պէտք է ուսանուին ոչ որպէս կըր-
թութեան անհրաժեշտ մասունք, այլ որպէս մի-
ջոց կրթութիւն ստանալու և հաջորդելու Աւստի-
չափէոր է ուսանուին բոլոր լեզուները (որ անկա-
րելի է), և ոչ շատ լեզուներ (որ անօգուտ է),
վասն զի այդպիսի ուսումը շատ ժամանակ կիշեր
միւս առաւել հարկաւոր առարկաներից. պէտք է
ուսանուին միայն հարկաւոր լեզուները: Խոկ հար-
կաւոր լեզուներ են՝ կենցաղավարութեան համար՝
մայրենի լեզուն, միւս ազգերի հետ յարակցու-
թիւն ունենալու համար՝ նոր լեզուներ, հին հե-
ղինակներ կարդալու համար՝ Յունաց, Հրաբացոց,
Լատինացոց և Հրեից լեզուներ: Լատինացոցը՝
բոլոր ուսումնականների համար, Յունաց և Արա-
բացոցը՝ փիլիսոփանների, բժիշկների և պատմա-
բանների համար, Յունաց՝ Հրեից և Արարացոցը
աստուածաբանների համար:

Ապա այս լեզուները պէտք է ոչ թէ կատարելութեամբ ուսանուին, այլ հարկաւորութեան շափի Հրէից և Հին-Յունաց լեզուներով եղ չեն խօսում։ ուստի շատ բաւական կլինի, եթէ կսովորնենք կարգալ և հասկանալ Հրէարէն և Յունարէն։

Բայց լեզուների ուսանելը պէտք է զուգընթաց լինի իրերի ուսանելու հետ, մանաւանդ մանկական հասակին. Մենք թուժակներ չախոր է մինինու.

Յորանից չետևում է 1) որ պէտք չէ ըստ իր

ուսուցանել առանց այն իրերի, որոնց նշանակող էն-

2) ማ ማ የያዥና ንጉሴውን ስብሰባውን ይችላል እና የሚከተሉት ምክንያቶች በመስጠት የሚከተሉት ምክንያቶች በመስጠት የሚከተሉት ምክንያቶች በመስጠት

լիորէն լեզու ուսանելը Կիկերոնը ևս կատարելա-

պէս չղիտէր Լատինական լեզուն, թէև նա լաւ գիտէր առ մասն Զաքարիան:

Առաջի պար լսվուս Հորօրինսակ ևս չփառէք ճարտարութիւնների արուեստների մեջ գործածելի բո-

Եր բառերը, և ինչին պէտք կգար նորան դոցա
ուսանելու; 3) որ մանաւէն է լուսաւութեաւ առաջա

թիւնը պէտք է զարդացնել այնքան, որքան մանկական աշխարհի համար բաւական է, և թողելով այրական հասակի համար այնքան, որքան այդ հասակին հարկաւոր է իմանալ: Օրինակ՝ Կիկերոնի շարադրութիւնները մանկական հասկացողութեան չի համապատասխանում, վասն զիպահանջում է հասուն մտածողութիւն և այնպիսի իրերի գիտութիւն, որ մանուկները չեն կարող ունենալ: Աեզրուի գիտութիւնը աստիճան առ աստիճան է ընդլայնանում: Նախ չեծնում են զաւաղանի վերայ, և ապա կենդանի ձիու վերայ:

Հատ լեզուներ ուսանելու մասին գալով մենք
8 կանոնի մէջ ցոյց կտանք այն ոճը, որով հնա-
րաւոր է ուսանել նոցա դիւրութեամին և կարձ
միջոցին:

Ա. Ենայով լըղուան ունիւր է առանձին սահմանութեան: Այս
առաջին կանոնն է: Կախ և առաջ պէտք է մայ-
նի լիզու ուսանել, յետոյ Լատինացւոց, յետոյ
Յունաց, ապա Հրեից և լն մի ըստ միոջէ, և ոչ
առողը միատեղ: Ա. Երջապէս կարելի է և լիզու-
իերը համեմատական քննութեան տակ ձգել:

Ա. Խեցայն լեզու ուսումնական համար, որոշեալ ժաման-
է և դահնաշատ: Այս երբերդ կանոնն է:
Արովչետե մայրենի լեզուն ուսանուում է իրական
ողջկութիւններ քաղելու ժամանակ՝ միասին,
ուստի նա պահանջում է մի քանի տարի (8 կամ
(10)): Այսուհետե, երբ արդէն առարկաների տե-
սեկութիւնը ստացուած է, միւս որեւէցէ լեզուն
ուսանուի մի տարի ժամանակում կամ թէ շատ
ամ քիչ՝ այդ միջոցից աւել կամ պակաս ժա-
մանակում, Կատինացւոց լեզուն՝ մտաւորապէս
ըրկու տարում, Յունաց լեզուն՝ մի տարում,
որէպէ՝ կես տարում ևն:

ԶՐԵՐՐ կանոնը պահանջում է, որ ի առանձին ործնականութեան օժանդակեն և միանդամայն ստատիկն տուածո անկախեց:

ՀԱՅԻ ԵՐԵՎԱՆ Կանոն՝ Մշտիկ իշխանելը պետք է
բարեւահան լինի և ոչ գիշեադարձան. Խղճա միայն

պէտք է մեկնեն, թէ ի՞նչ և ի՞նչպէս է գործած-
վում, և ոչ թէ ինչո՞ւ այդպէս է գործածուում։
Վերջինը՝ լեզուի փիլիսոփայթկան քննութեան
նիւթ է, որ լեզուագէտի և փիլիսոփայի հասուն
խելքի է կարօտ։

Վեցերորդ կանոն՝ անյայտ լըզակի խանուները հա-
ռարդելու համար՝ շահ պէտք է լինի աշխիբութիւնն
յայտնի լըզակ, այնպէս որ կանոնները միայն պէտք
է բացատրեն երկու լիզուների տարրերութիւնը։
Այս կանոնների կրկնութիւնը, որ երկու լիզունե-
րին ևս ընդհանուր են, ոչ միայն անօգուտ, այլ և
վկասակար է։

Բայուր վեցաները պէտք է սահմանովի և սահմանա-
ովի մէջ: Այս սիներութ կանոնն է: Նախ
վարժութիւններ, ապա կանոններ:

Բոլոր լեզուները մի և նշյն կատարելութեամբ
պէտք է ուսանել։ Ամենէն շատ պէտք է հոգալ
մայրենի և Լատինական լեզուների վերայ։ Դոցա
հմանալ պէտք է առաւել քան ուրիշ լեզուները։
Այդ երկու լեզուի ուսանելը չորս ընթացքի պէտք
է բաժանուի։ Ամենայն ընթացքի համար պէտք է
պատշաճաւոր ձեռնարկ յօրինել։

ԵԳ - ՊԴ ԳԼԽԵՑ.

በዚ የመጀመሪያውን እና የሚገለጉትን አገልግሎት

Բոլոր ուսումն միջոց է մարդուն բարյացապէս բարձրացնելու: Բարյականութիւնը ուսումնականութիւնից կարևոր է: Ուստի պէտք է զիմել այն կետին, որ բարյականութիւն և ծշմարիտ բարեպաշտութիւն ազգելու եղանակը կանխաւ ծշտութեամբ որոշուի և ուսումնարաններում մտցնուի Բարյական կրթութեան եղանակը | 6 կանոն ունի:

1. ին կանոնը ասում է՝ բնագիտին պետք է
աղբել բարբ առաջնորդությունը պահպա-
նեան. Բայց ի՞նչ որ արզարացի և աղնիւ է՝
խտրութիւն չի կարող ունենալ :

2) Բայց նույն պահ քենառությունը առաջնական է առաջին համարում:

միւսները հիմնուած են՝ բառականութեան, լուսա-
բառական, իւրաց զբառական, արդարական։ Ոչ մի
չեփը առանց հիմքի կամ վատ հիմքի վերաց չի
հաստատուած։

3) Առաջելութեը բարեկանութեան ու ես + է յեւ +
բերեն օքնութեար դաստիարակութեան միջացման հաստա-

4) Սնազեաները շնորհում են պետք և սպառագիտ է այս-

բայց ի երկուուր և ը մոտելի ընդունելու ժամանելիք, հառ-
դասութիւննեան և արդիութեան ժամանելիք, ոչի պատ-
րաւութեան և ի աղջկ ժամանելիք, իսուհիութեան և ը սու-
յան ժամանելիք, մոռագութեան ժամանելիք:

5) Կամքի պըռութեան նույն պէտք է սովորան այլ-
նաշաղութեանը, առնչելով իւր դատարկութեանը,
իւրդի, առնաբերեցնեան, շամարան և ուրիշ հայ-
նեանց դժոխը: Պէտք է սովորեցնել նոցա, որ
նոքա ամենայն բան կատարեն չիմովին և բանա-
կանութեամբ, և ոչ անձանց և կրթով: Մար-
դուն իւր վարմունքներում միշտ պէտք է առաջ-
նորդէ բանականութիւնը: Սորա համար զլիաւոր
պայմանն այն է, որ մնուցեալը դատարկութեանը,

6) Նույն արդյունքներ առկա են, եթե ոչ
ուշ վեճ նեղացնեմ, վեճ խցանում, իւրաքանչյուրին
լուղացնեմ և հարցացնեմ վեճ այժ, վեճ որ նոյն անո-
հայտնաբերեն է, հրաժարում են սպառնելինեց և
խորացնելինեց, պարզություն է շահապառնեն, և
այս վեճ համար ուղարկություն:

7) Աւագի զըրութեան դէմակիները ստա էն, իօսէ
ունե բործուծութիւնեան և արքէ լիներ յաղթելու դէմա-
ւան: Ահանքը խօսք և գործ է պահանջում, ուս-
տի մանուկները պէտք է սովորեն համարձակու-
թեամբ ընդդէմ կենալ հասար ակաց սխալ հա-
յեացքներին և համբերութեամբ տանել անդիւ-
աշխատութեան ծանրութիւնը: Նոքա չպէտք է
դառնան խաւարասէր (օրսկուրանտ), մարդատեաց
(մեղանտրօր), գործատեաց կամ ապարդիւն ծան-
րութիւն երկրի համար: Առաքինութիւնը միայն
վարմութիւների միջնորդութեամբ է զարգանում:

8) Խօսուի առնելու բորժութանը նիւթան առվարտ են իշխանութեան առնելու առրդիքանց հետ և նոյն առաջարդիքանը յանձնարարութիւնները կորորելով:

9) Մանուկիները աշխատանին դիմում և առվարտ են, եթէ նոյն առաջարդը ու Լիցե բանուն պարտադան են, թող պարապմոնքը լինի զործ կամ զուարձութիւն, Պարապմոնք, աշխատանք, զործողութիւն՝ ամենից կարեոր են:

10) Արդարութեան շատ ընդունելից և դատարար ժամանութիւն անելու առաջնութեանը Խնչնասիրութիւնը վաղ պէտք է անհետացնել, վասն զի ընտանեկան և հասարակական կեանքի շատ խոսվութիւնների աղբիւրը նա է, Մենք կենդանութիւն ենք վայելում ոչ միայն բուն միայն մեղ համար՝ այլ և մեր ընկերների համար, Այս վերջի կենսական նախատակի վերայ միշտ պէտք է ուշադրութիւն դարձնել, պէտք է սովորել ուրիշներին օգնութիւն հասցնելու:

11) Առաջնութեան ընդունելու պէտք է շարժութեան, առաջ գալ և նույնութեանը պէտք է:

12) Առաջնութեան առվարտ են նորա համապատասիւմ քարհանութերի միջնորդութեամբ: Հնազանդութիւն սովորում են հաղանդ լինելով, չափաւորութիւն՝ չափաւորութեամբ, ճշմարտախօսութիւն՝ ճշմարիտ խօսելով, հաստատամութիւն՝ միշտ միօրինակ հաստատ գործողութիւններով:

13) Մասները ուղարկները քարհանութերը մէտ ուերտ է լուս օքնելով ուն: Երեխաները, կապիկների նման, ամենայն բանին հետևում են, Սորանից հետևում է որ մեծ օգուտներ յառաջ գալու և լաւ օրինակներից:

14) Բայց օքնեներին միշտ պէտք է սարքից լինեն ինձնութեր, ինձնութան ինձնութեր. սոցանից հետևութիւնը կանոնաւորուում է, լրանում է և առաւելանում է:

15) Ապա պէտք է երեխաներին պահպանել ըստ հասարակութիւնից, որուն ոչ սոցանից չափականութիւն:

16) Առհասորդի պէտք է խօսիւ հարդ ու կուս դրհութեանը:

12 - րդ Գլուխ.

Ուստի արարածին խօսիւ ու ինձնութ մասին:

Ուստի մարանը առանց կարգուկանոնի նման է ջրաղացին՝ որ ջուր չափնի: Առանց կարգուկանոնի

բոլորը տակնուգերսց է լինում: Կարգուկանոնն է եղանակի, որի միջնորդութեամբ մանուկները ճշշմարիտ աշակերտներ են դառնում:

Մանուկների կրթողը պէտք է ծանօթ լինի կարգուկանոնի նպատակի, նիւթի և ձեմի հետ, որ իմանայ, թէ ինչ և համար, և ըստ և ինչպէս պէտք է խստութիւն զործ զնէ:

Կարգուկանոնը ուղղուած է նոցա ընդդէմ, որոնք խոտորուում են ուղիղ ճանապարհից, և պէտք է զործ զրուի առանց իրեւ, ցաւան և արեւելութեան:

Կարգուկանոնը առաւելապէս աշակերտի բնութեան հետ զործ ունի, քանթէ նորա պարապմունքների հետ:

Կարգուկանոնի ամենադեղցիկ եղանակը մենք տեսնում ենք արեգակից, որը համօրէն բոււական թագաւորութեան անդադար տալիս է լոյս և ջերմութիւն, յանձնէ անձրեւ ու հողմ, երբէ մաս որու և կայծակ:

Մանուկների կրթողը կարող է արեգակին նմանել, 1) բուն իւր օրինակով իւր ամենայն գործքիրի մէջ, 2) խրամներով, յորդորներով, յանցիմանութիւններով, և այդ բոլորը պէտք է լինի հայրական զմուլ շաղաղուած և ոչ զաղանական խստութեամբ, 3) ի հարկէ երրեմն կարելի է խրստառաթիւն զործ զնել, երբ մեղմութիւնը նպատակին չի հանդիմ: Քայց և պէտք է զգաց լինել, որպէս զի խառութիւնը իւր սահմաններից չդուրս գայ:

Կարգուկանոնը երրեք չպէտք է խորտակէ և կամ Ճնշէ ունացնէ, որ՝ նա պէտք է վեր բարձրացնէ և օգնէ, պէտք է սիրոյ և իմաստութեան զործ լինի, և բնաւ ինքն իւրեան չպէտք է հակառակի:

Նա պէտք է բարւոքացնէ աստիճան առ աստիճան, և ոչ բանի: Ասկերիչը իւր մուրճը զործ է ածում ոչ թէ իւր աշխատութիւնը ունացնելու համար, այլ փափկացնելու և աստիճան առ աստիճան կատարելագործելու համար:

Կարգուկանոնը մանուկներին ոչ թէ աշխատարափ պէտք է ազգէ, այլ սէր և պատիւ առ պատժողը, Խստութիւնից յետոյ, որպէս փոթորիկից յետոյ, պէտք է փայլէ արեգական լցուը, սյսինքն նորոգ սէր առ յանցաւորը:

Կարգուկանոնը պէտք է առաջնորդէ և ազգէ աշակերտին՝ որ աղասօրէն կատարէ իւր պարտքը նա պէտք է միանգամայն աւելցող առնէ ։ Հաւաքառը ու ճէպոտը որոնք արդարացի միջոց են համարում վասն ուղղութեան միայն ստրուկների կամ՝ մեղա-պարաների։

112 - 113 9-11-1983

卷之三

Նկարիչները և արուեստաւորները իւրեանց աշակերտներին որոշեալ ժամանակ են նշանակում ճարտարարութիւն կամ արուեստ ուսուցանելու, այսինքն 2, 3 և աւելի տարի, նայելով թէ որքան բաղադրեալ և գծուար է գործը. յետոյ աշակերտին իւրեանց օգնական (քարդայի) են ձեռնադրում, և այնուչեաւ նորանից պահանջում են միքանի տարի վարժութիւններ, մինչեւ որ արժանացնեն նորան վարպետի (ուստայ) աստիճանի: Հարկաւոր էր ուսումնարաններում ևս միւնցնը կարգադրել:

Այդ նպատակին հասնելու համար հարկաւոր է
մանկական խելքը վարժեցնել, ամենափոքր հա-
սակից սկսած մինչև ի այրական հասակը, ինչպէս
այդ պատուիրում և պահանջում է բնութիւնը:
Փորձը ցցց է տալիս, որ մարզս մինչև 25 տարե-
կան հասակը աճումէ և այնուհետև մարմնապէս
ամրանում է:

Մարդկային աձնողութեան այդ տարիները չորս
շրջանի է բաժանուում՝ մանկական հասակի, տղա-
յական հասակի, պատանեկան հասակի, և երի-
տասարդական ու արիացող հասակի:

Ամենայն հասակի համար պէտք է նշանակուի
վեց տարի և առանձին ուսումնարան, այնպէս որ
մանկական հասակի համար ուսումնարան պէտք է
լինի մօր գողը, տղայական հասակի համար՝ ըս-
կըզբնական ուսումնարան՝ որ և մայրենի լեզուի
ուսումնարան, պատանու համար՝ գեմնադիմ կամ
Լատինական ուսումնարան, երիտասարդ արեցող
համար՝ ճեմարան և աշխարհաճանօթութիւն՝ զօ-
ժութիւն ու առաջ ու առ ու առ միջոցաւ

Սօր ուսումնարանը պէտք է տանը լինի. մայրենի իցուի ուսումնարանի՝ ամենայն ծխում,

զեմնաղին՝ ամենային քաղաքում, ձեմարանը՝
ամենային նահանգում կամ ամենային երկրում:

Եւրաքանչչիր պյո ուսումնարաններում՝ ոչ թէ
զանազան բաներ պէտք է ուսուցանուին, այլ մի
և նշյուր զանազան կերպով, այսինքն պէտք է ուշ
ուսուցանել բոլորը՝ ինչ որ մարդկանց ճշմարիտ
մարդիկ է գարձնում, քրիստոնեաներին՝ ճըշ-
մարիտ քրիստոնեաներ, ուսումնականներին՝ ճըշ-
մարիտ ուսումնականներ, բայց ամենայն անդամին
պէտք է ուսուցանել հասակի և իւրաքանչչիր աս-
տիճանի համաձայն, այնպէս որ ամենայն հասակի
ուսումը պատրաստութիւն լինի հետեւալը բարձր
հասակի ուսման համար, այսպէս են պահանջում
և բնական ոճի օրէնքները։ Գիտութեան ծառը
շարունակում է ամենայն տարի աճել ուրիշ
ամենայն ժառերի նման՝ միշտ մի և նշյն կերպով,
բայց առաւել և առաւել ճիւղաւորուելով։

Ուսումնարանների զանազանութիւնը պէտք է
լինի միայն վարժութիւնների ձեւի մէջ, որ կարող
է երեք տեսակ լինել՝ 1) առաջին ուսումնարան-
ները բոլորը ուսուցանում են առաւել ընդհան-
րապէս և պարզապէս, իսկ հետեւալները ուսու-
ցանում են առաւել մանրամասնարար և մեծամեծ
հաւաստեօք հանդերձ. 2) մօր ուսումնարանում
առաւելապէս արտաքին զգայարանքն են վարժ-
վում, որպէս զի նոքա ընտելանան ճշգութեամբ
առարջաներ ճանաչել, Մայրենի լեզուի ուսումնա-
րանում ներքին զգայարանքն են վարժվում, այ-
սինքն երեւակայութիւն և միշտութիւն, վարժվում
են նոյնպէս նոցա գործարանները, այսինքն ձեռ-
քերը և լիզուն՝ մի ընթերցանութեան, զրութեան,
նկարչութեան, երգեցողութեան, համարողութեան,
չափման, կշռման և ուրիշ օգտաւետ լիզունների
ժանորդութեամբ Գեմնազիում ձևակերպվում է
բանականութիւնն՝ վարժուելով այն ամենայն
առարկաների վերայ, որոնք ըմբռնուած են արտա-
քին զգայարանքով, և այդ ձևակերպութիւնը լի-
նում է ճարտասանութեան, Քերականութեան,
Տրամարանութեան և միւս զիտութեանց ու ճար-
տարութեանց միջնորդութեամբ. Ա. Երջապէս Ճե-
մարանը զիսաւորապէս կներգործէ հոգւյ վերայ՝
Աստուածարանութեան միջնորդութեամբ, ինելքի
վերայ՝ Փիլիսոփայութեան միջնորդութեամբ, Ֆի-

զիրական գործունեամբեան և մարմինի գործակառատրութեան վերսց՝ բաշկական դիմութեան միջնորդութեամբ, շահնշահն ընտանիւննեան և արտաքին բարօրութեանց վերաց՝ իրաւազիութեան միջնորդութեամբ։ Իսկ ճշմարիս կրթող եղանակը պահ է, որ նախ բռն առարկաները ներկայացուում են արտաքին զգայարակներին, և յիսոյ գրգռուած նելլիին զգայարակները սովորում են նորից արտաքայտել և արթնացնել այն կերպաւորութիւնները, որոնք ստացուած են արտաքին զգայարակների գրգռութեամբ, արտաքայտել և արթնացնել ասում եմ՝ որպէս ի ներքուստ իիշողութեան միջնորդութեամբ, նոյնոպէս և յարտաքուստ ձեռքերի և լիզուի միջնորդութեամբ։ Հետո այս կատարուեցաւ, ապա երեւում է ողին, բազմատում է, կշռում է ամենայն բան ուշի ուշով և հիմնովին, որպէս զի ճիշդ գաստղութիւն անէ, Աէրջապէս՝ երեւում է կամքը, որը մարդկացին էակի զեկավար կարող է կոչուել, և սովորում է իրաւացի տարածել իւր իշխանութիւնը ամենայն բանի վերաց։

Աւումնարանների երրորդ գանազանութիւնը այն կլինի, որ ստորին ուսումնարանները, այսինքն մօր և մայրենի լեզուի ուսումնարանները, երկսեռի երեխաններին են վարժում։ Իսկ Լուսնիւն առանձիւնը առաւելապէս կրթում է պանպիսի ուսասնիններ, որոնք կամենում են դառնալ փառք ինչ առաւել՝ քան արուեստուոր, այնինչ ճեմարանը նշանակուած է ապագայ ուսումնարանների համար, որպէս զի եկեղեցին, թագավորութիւնը և ուսումնարանը հմուտ մարդկանց պակասութիւնն ըստացաւ։

Աւումնարանի այս չորս բաժինը շատ իրաւացի կլինի համեմատել տարրուայ չորս եղանակների հետ, մօր ուսումնարանը գարունքի նման է, մայրենի լեզուի ուսումնարանը՝ ամառուայ, զիմնազին՝ աշունքի, իսկ ճեմարանը՝ ձմեռուայ։

Մօր ուսումնարանում սերմեր սկսում են բռննիլ և առաջին ծաղիկները երեալ, մայրենի լեզուի ուսումնարանում՝ աճում են հասկեր և պատղներ, որոնք ժաղովուում են զիմնազինում, և զանազան պիտոյքների համար գործ գրուում են ճեմարանում։

Մանուկների այս կրթութիւնը կարելի է բաղկատել այցելործութեան հետ Մանկութեան առողջին վեց տարին տաղիս է խնամատարութեամբ աճեցուցած մատաղ բոյսեր, որոնք աստիճան առատիճան մեծացնում կամ ընդացնացնում են խրեանց սատերը և արմատանում են, Տղաները նման են փորիկ ծառերին, որոնց վերաց արգելն զարգացել են մեծ ճիշդեր և կոկաններ, Պատանիները (18 տարեկան), որոնք արգելն լեզուներ, զեղարուեաններ և ճարտարութիւններ ուսել են, նմանում են առասածաղիկ ծառերին, Իսկ 24 տարեկան երիտասարդները, ճեմարանական դիմութիւններով զարդարուած, նմանում են պատշներով բնունաւորած ծառերին։

* * *

Պ Օ Լ Կ Ո Վ Ն Ի Կ Յ Բ Ր Ի Ց

(Ծահունակուննեան և վերջ)

Մեկ երեկոյ ես շատ խաղացի եղայրյներիս և քայլերիս հետ և հոգնելուցը խիստ խոր քննեցի ինչպէս որ մոռաց անկողինա Ասում են, որ երազները յայտնում են մեզ մեր ազագան, և որ մեր հոգին բաժանուելով մեր մարմիցը ունենումէ ընդունակութիւն պարզել մեզ պահ այն, որը զարթուն ժամանակը մեզնից ծածկված է լինում։ Կարելի է, որ այդ ուղիղ է, բայց ես գոնեա այն օրը չըփորձեցի նախատեսութիւնը իմ հոգուու Դեռ մինչև հիմնաց պարզ միտս է այն ժամանակից երազը։ Ինձ երեւումը իրը թէ ես խաղէի անում իմ եղայրյն եղայրյն եւ Սուտութիւն և իմ հոգիս լողումը որախութեան մեջ։ Հիացած պարզան քաղցրը տեսարանովը՝ իս ընկայ հօրս զիրէն, և արտասուելով չնորհակալութիւն արեցի նորան ցցց տուած սիրու համար, Յանկարծ յաստիկ ձայն ընկալ ականջաւ, ես զարթնեցի և վեր թուայ յանկողնիցաւ Իմ առաջիս կանգնած եր հայր